

kan i visse tilfælde virke uheldigt, fordi der jo kan ske det, at der i mellemtiden er skiftet minister for det pågældende udgiftsområde, således at det er en for længst afgået ministers udgifter, der er til diskussion.

Vi kommer noget nærmere en rimelig behandling, når vi skyder hele sagen frem på den måde, at når regnskabet aflægges 1. oktober 1961, så skal statsrevisorernes betænkning foreligge senest 1. marts 1962. Derefter vil det være muligt at få betænkningen udvalgsbehandlet, så at den endelige godkendelse af statsregnskabet finder sted i samme folketingsår, hvori statsregnskabet forelægges. Det ideelle ville selvfølgelig være, at der fulgte en revisionsbetænkning med som bilag til selve statsregnskabet, men sådan som regnskabsaflæggelsen foregår og med det meget omfattende materiale, der foreligger, og hvoraf der undertiden ventes på forskellige opgørelser udefra, vil en sådan ordning ikke være teknisk gennemførlig på nuværende tidspunkt. Men som et skridt i den rigtige retning foreslår vi altså, at datoen 1. oktober ændres til 1. marts.

Nyordningen vil videre komme til at betyde, at der må ske en ændring med hensyn til den del af statsrevisorernes betænkning, der udgøres af revisionsdepartementernes beretninger, som jo indarbejdes i statsrevisorernes betænkning. Herom vil det være nødvendigt at få en forhandling med finansministeren, som jo er revisionsdepartementernes chef, og som indstiller revisionsdepartementscheferne til udnævnelse. Om man så kommer til det resultat, at også disse beretninger skal fremskyndes, eller man vil gå den vej at afgive 2 betænkninger, skal jeg ikke kunne udtale mig om på nuværende tidspunkt, fordi der som sagt må forhandles med finansministeren om dette spørgsmål. Men i alle tilfælde må det være naturligt, at man også i revisionsdepartementerne fremskynder arbejdet så meget, som det overhovedet er muligt.

I forbindelse med denne rent tekniske revision, som vi anser for at være et fremskridt, er der samtidig i forslaget § 1, punkt 1, foreslået nye betingelser for at blive statsrevisor. De går kort og godt ud på, at en statsrevisor skal have samme uafhængighed af administrationen, som det forlanges at ministrene skal have. Når statsrevisorerne ikke må udnævnes af en minister, af en statsinstitution eller af en dertil svarende autoritet, skyldes det selvfølgelig ikke, at man mistænker folketingets medlemmer for at lade sig påvirke af en sådan udnævnelse, men fordi det regulære nu engang må være, at de, som har med statsrevisionen at gøre, ikke under nogen form må deltage i administrativt arbejde på en sådan måde, at der kan blive tale om prestigespørgsmål, eller at de kan komme til under en eller anden form at tage stilling til sager, med hensyn til hvilke de har et større eller mindre medansvar. Vi har anset det for rigtigt at tage denne ændring med i forslaget."

Som medforslagsstiller kunne *Age Fogh* (RV) tiltræde forslaget,